

вісник. — 2008. — № 18.2. — С. 145-149. — Доступно з мережі інтернет : // www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnltsu/18_2/18_2_Jaszczenko_145.pdf

Бушуєва Інна

к.фарм.н., доцент

Запорізький державний медичний університет

м. Запоріжжя

Варгаракі Стела

викладач

Одеське обласне базове медичне училище

м. Одеса

ЯКІСТЬ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Досвід успішних підприємств показує, що досягнення високої ефективності неможливо без наведення порядку в сфері управління фармацевтичним підприємством. Необхідний певний рівень системи управління, щоб прийняті рішення виконувалися у встановлені терміни і з належною якістю. Якість одержаних результатів є наслідком якості системи управління підприємством. Прийняття управлінських рішень (УР) та підвищення їх якості є важливою проблемою. Вона займає одне з центральних місць у соціології організації. Вважаючи організацію інструментом управління, багато соціологів і фахівці з теорії управління, починаючи з М Вебера, прямо пов'язують її діяльність, у першу чергу, з підготовкою і реалізацією УР.

Ефективність управління багато в чому обумовлена якістю і постійним контролем таких рішень. Інтерес соціологів до цієї проблеми обумовлений тим, що в рішеннях фіксується вся сукупність відносин, що виникають у процесі трудової діяльності і управління організацією. Через них переломлюються цілі, інтереси, зв'язки і норми.

Якість УР - сукупність властивостей, якими володіє УР, що відповідають тією чи іншою мірою потребам успішного вирішення проблеми. Наприклад, своєчасність, адресність, конкретність і, в цілому, - ефективність. Інакше кажучи, у якому ступені УР забезпечує подальші шляхи розвитку виробничої системи в умовах ринкових відносин.

Фактори, що визначають якість і ефективність УР, можуть класифікуватися за різними ознаками - як фактори внутрішньої природи (зв'язані з керуючою і керованою системами), так і зовнішні фактори (вплив навколишнього середовища): - закони об'єктивного світу, зв'язані з прийняттям і реалізацією УР; - чітке формулювання мети - для чого приймається УР, які

Секція 6. Сучасні методики контролю та аналізу для обґрунтування управлінських рішень

реальні результати можуть бути досягнуті, як вимірити, співвіднести поставлену мету і досягнуті результати; - обсяг і цінність розташованої інформації - для успішного прийняття УР головним є не обсяг інформації, а цінність, обумовлена рівнем професіоналізму, досвіду, інтуїцією кадрів; - час розробки УР - як правило, управлінське рішення завжди приймається в умовах дефіциту часу і надзвичайних обставин (дефіциту ресурсів, активності конкурентів, ринкової кон'юнктури, непослідовного поведіння політиків); - організаційні структури управління; - форми і методи здійснення управлінської діяльності; - методи і методики розробки і реалізації УР (наприклад, якщо фірма лідирує - методика одна, якщо впливає за іншими - інша); - суб'єктивність оцінки варіанта вибору рішення.

Чим більш неординарним є УР, тим суб'єктивніша оцінка. - стан керуючої і керованої систем (психологічний клімат, авторитет керівника, професійно-кваліфікаційний склад кадрів тощо); - систему експертних оцінок рівня якості й ефективності УР.

УР повинні спиратися на об'єктивні закони і закономірності суспільного розвитку. З іншого боку, УР істотно залежать від безлічі суб'єктивних факторів - логіки розробки рішень, якості оцінки ситуації, структуризації задач і проблем, визначеного рівня культури керування, механізму реалізації рішень, виконавської дисципліни і т.п. При цьому необхідно завжди пам'ятати, що навіть ретельно продумані рішення можуть виявитися неефективними, якщо вони не зможуть прогнозувати можливі зміни у ситуації, стані виробничої системи тощо [1,6].

Статистика показує: до 60% УР приймаються не шляхом раціонального прорахунку альтернатив, а під впливом суб'єктивних факторів [2-5]. Зайва обережність або схильність до ризику, підвищені амбіції або пасивність, прагнення зробити кар'єру або виявитися кращим - саме такі мотиви можуть лежати в основі стратегічних рішень. Фармацевтичні компанії прагнуть застрахуватися від подібних випадків і вводять колегіальні процедури обговорення, а також прийняття найбільш важливих і ризикованих для бізнесу рішень.

Оптимізація рішення - це процес перебору безлічі факторів, що впливають на результат. Оптимальне рішення - це вибране з якого-небудь критерію оптимізації найбільш ефективний із усіх альтернативних варіантів рішення. Оскільки процес оптимізації дорогий, то її доцільно застосовувати при вирішенні стратегічних і тактичних завдань. Оперативні завдання повинні вирішуватися із застосуванням, як правило, простих, евристичних методів. Основними методами оптимізації є: - аналіз; - прогнозування; - моделювання (логічне, фізичне, економіко-математичне) [7].

Розробка і прийняття рішення - це, по суті, вибір з кількох можливих рішень даної проблеми. Варіанти прийнятих рішень можуть бути реальними, оптимістичними і песимістичними. Ознакою наукової організації управління, наукового стилю і методів роботи керівника є вибір найкращого варіанта

рішень з декількох можливих з подальшим контролем за ходом виконання. Прийняття УР в організаціях має ряд відмінностей від вибору окремої людини, тому що є не індивідуальним, а груповим процесом.

Процес прийняття рішень - циклічна послідовність дій суб'єкта управління, спрямованих на вирішення проблем організації і полягають в аналізі ситуації, генерації альтернатив, виборі з них найкращої і її реалізації.

У даній роботі досліджені основні положення теорії прийняття рішень, приділено особливу увагу УР, розглянуто методи їх формування і оцінки, узагальнені методологічні норми, що забезпечують процес прийняття якісних і ефективних рішень. Основна частина роботи присвячена питанням якості УР.

Отже, становлять інтерес наступні шляхи підвищення якості УР: - застосування інтелектуальних систем підтримки прийняття рішень; - перевагу багатоваріантності рішень; - впровадження на фармацевтичних підприємствах стандартів якості в управлінні.

Список використаних джерел

1. Виханский О.С. Менеджмент [Текст]: учеб. пособие/ О.С. Виханский, А.И.Наумов - М.: Гардарики, 2002. – 207 с.
2. Гладков И. С. Менеджмент [Текст] / И. С. Гладков - М.: Дашков и К°, 2003. – 177 с.
3. Драчева Е.Л. Менеджмент [Текст] / Е.Л., Драчева, Л.И. Юликов– М.: ИЦ «Академия», 2002. – 175 с.
4. Литвак Б.Г. Разработка управленческого решения [Текст] : учебник / Б.Г. – Литвак – М.: Дело, 2003. – С. 146
5. Мамин Б.В. «Креативные» команды – ключ к повышению качества управленческих решений и реформированию предприятий [Текст] / Б.В. Мамин // Консультант директора. – 2002. – № 10. – С. 15-17.
6. Ременников В.Б. Разработка управленческого решения [Текст]: учеб. пособие для вузов / В.Б. Ременников - М.:ЮНИТИ-ДАНА, 2001.-140с.
7. Смирнов Э.А. Разработка управленческого решения [Текст]: учебник для вузов / Э.А. Смирнов - М.:ЮНИТИ-ДАНА, 2002. - 272с.

